

Sygn. akt II CZ 26/09

POSTANOWIENIE

Dnia 9 czerwca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa Z.P.

przeciwko Skarbowi Państwa - Wojskowej Agencji Mieszkaniowej

o ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 9 czerwca 2009 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 8 lipca 2008 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Powód Z.P. w dniu 19 września 2006 r. wniósł pozew do Sądu Rejonowego w S. przeciwko Wojskowej Agencji Mieszkaniowej. Zarządzeniem z dnia 3 października 2006 r. pozew został zwrócony z uwagi na nie uzupełnienie braków formalnych. Pismem z dnia 16 listopada 2006 r. powód uzupełnił braki formalne pozwu, wobec czego jego pozew został na nowo zadekretowany z datą wpływu na dzień 16 listopada 2006 r.

Sąd Rejonowy w S. postanowieniem z dnia 23 listopada 2006 r. zwolnił powoda od kosztów sądowych w całości, a następnie postanowieniem z dnia 16 lutego 2007 r. uznał się za niewłaściwy i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w S.

Sąd Okręgowy w S. wyrokiem z dnia 4 lipca 2007 r. oddalił powództwo. Od powyższego wyroku powód wniósł apelację wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych. Sąd Okręgowy w S. postanowieniem z dnia 11 września 2007 r. oddalił wniosek jako bezprzedmiotowy wskazując, że powód został zwolniony w niniejszej sprawie od kosztów sądowych w całości. Zarządzeniem sędziego Sądu Apelacyjnego z dnia 6 lutego 2008 r. powód został wezwany do uiszczenia kwoty 30 zł tytułem opłaty podstawowej od apelacji w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia apelacji. Powód powyższe wezwanie otrzymał w dniu 21 lutego 2008 r. i mimo bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu w dniu 28 lutego nie uiszczył wymaganej opłaty podstawowej. Zarządzenie z dnia 6 lutego 2008 r. zostało uchylone zarządzeniem z dnia 12 marca 2008 r., a z kolei to ostatnie zostało uchylone zarządzeniem z dnia 8 sierpnia 2008 r. Ostatecznie Sąd Apelacyjny w postanowieniu z dnia 8 lipca 2008 r. odrzucił apelację powoda, powołując się w uzasadnieniu na art. 14 ust. 2 u.k.s.c. oraz art. 100 ust. 2 u.k.s.c. w brzmieniu przed zmianą tych przepisów dokonaną ustawą z dnia 14 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2007 r., Nr 21, poz. 123). W myśl tych przepisów strona, której sąd przyznał całkowite zwolnienie od kosztów sądowych, ma obowiązek uiszczyć opłatę podstawową, o której mowa w art. 14 u.k.s.c., od wszystkich pism podlegających opłacie, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Sąd Apelacyjny wskazał, że wprawdzie powołane przepisy zostały

zmienione ustawą zmieniającą z dnia 14 grudnia 2006 r., to jednak zgodnie z art. 2 ustawy zmieniającej do spraw wszczętych przed dniem wejścia jej w życie, tj. przed dniem 10 marca 2007 r., stosuje się przepisy dotychczasowe, przy czym nie ma znaczenia czy apelacja została wniesiona przed czy też po tej dacie.

Na powyższe postanowienie powód Z.P. wniósł zażalenie, zaskarżając je w całości wniósł o jego uchylenie i rozpoznanie apelacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Apelacyjny trafnie odrzucił apelację powoda wniesioną w dniu 2 sierpnia 2007 r., a zatem po wejściu w życie ustawy z dnia 14 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2007 r., Nr 21, poz. 123 – cyt. dalej jako „ustawa zmieniająca”), od której powód w całości zwolniony od kosztów sądowych nie uiścił opłaty podstawowej. Według art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm. – cyt. dalej jako „u.k.s.c.”), w brzmieniu jakie ten przepis miał w dniu wszczęcia postępowania w niniejszej sprawie, opłatę podstawową pobiera się między innymi od podlegających opłacie pism wymienionych w art. 3 ust. 2 u.k.s.c., a w szczególności od apelacji, wnoszonych przez stronę zwolnioną od kosztów sądowych przez sąd. Wprawdzie powołany przepis został uchylony ustawą zmieniającą, która weszła w życie 10 marca 2007 r., to zważyć jednak należy, że zgodnie z art. 2 ustawy zmieniającej, do spraw wszczętych przed dniem jej wejścia w życie stosuje się przepisy dotychczasowe. Niniejsza sprawa została wszczęta pozwem, którego braki formalne zostały skutecznie uzupełnione w dniu 16 listopada 2006 r., a zatem stosuje się do niej art. 14 ust. 2 u.k.s.c. w powyżej powołanym brzmieniu. Nie ma przy tym znaczenia fakt, że apelacja w niniejszej sprawie została wniesiona po wejściu w życie ustawy zmieniającej, bowiem wniesienie apelacji nie stanowi wszczęcia postępowania w rozumieniu art. 2 ustawy zmieniającej, a tylko przeniesienie sprawy już wszczętej do sądu wyższej (drugiej) instancji (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2008 r., III CZP 48/08, Biul. SN 2008/6/12; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 lipca 2007 r., I UZ 18/07, OSNP 2008, nr 19-20, poz. 302).

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy oddalił zażalenie na podstawie art. 398¹⁴
w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.